



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1941

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 40

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἐπ' ἀριθ. 2610)1940 «περὶ ἀναστολῆς παραγραφῶν, προθεσμιῶν καὶ δικαστικῶν πράξεων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν ὑπ' ἀριθ. 2610)1940 Ἀναγκαστικὸν Νόμον «περὶ ἀναστολῆς παραγραφῶν, προθεσμιῶν καὶ δικαστικῶν πράξεων» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 27)1941 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ὑπὸ στοιχεῖον γ' ἐξαίρεσις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 31)31 Ὀκτωβρίου 1940 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 2610)1940 κλπ.» ἡ προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 6)7 Νοεμβρίου 1940 Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς (α') Τῶν προθεσμιῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν φορολογικῶν ἐν γένει νόμων, τῶν νόμων περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ, τῶν τελωνειακῶν καὶ δημοσιονομικῶν ἐν γένει νόμων, ἐν αἷς προθεσμίαις συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ προθεσμίαι αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὰς σχετικὰς πρὸς τοὺς νόμους τούτους διαδικασίας, ὡς καὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς διατάξεις περὶ φορολογικῶν ἐν γένει δικαστηρίων καὶ Ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐκδικάζουσι φορολογικὰς υποθέσεις. Ἐπὶ δὲ καὶ αἱ ἀναγόμεναι εἰς παραγραφὰς παντὸς εἴδους, ἐφ' ὅσον, εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω ἐν τῇ παρούσῃ ὑπὸ στοιχ. γ' ἐξαίρεσις περιπτώσεις, ὁ ὑπόχρεως εἰς καταβολὴν φόρου, τέλους καὶ ἐν γένει δικαιώματος, τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἢ τοῦ προστίμου δὲν ὑπηρετεῖ ἐν τῷ στρατῷ.

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 προστίθενται ἐξαίρεσις ἔχουσαι ὡς ἐξῆς (β') Τῶν προθεσμιῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς νόμοις περὶ σημάτων καὶ διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας, ε') τῶν προθεσμιῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς ἰσχυρῆς νομοθεσίας περὶ μεταλλείων. Ἡ ἀναστολὴ ὅμως τῆς ἐν ἄρθρῳ 27 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2514 τοῦ 1940 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὀριζομένης προθεσμίας υποβολῆς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παρ. 2 ἐδ. α' τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1605 τοῦ 1939 ὀριζομένου παρὰ ὅλου ὀρίζεται εἰς ἐξάμηνον ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Βασιλικῆς Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς: Τῆς ἀναστολῆς ταύτης ἐξαιρούνται α') αἱ ἀπαιτήσεις δι' ἃς ἐπιτρέπεται ἐρημοδικία καὶ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις, πλὴν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου ἐκ μισθώσεων δημοσίων μεταλλείων συναρθεσιῶν πρὸ τῆς

ἰσχύος τοῦ παρόντος τῶν προκυπτουσῶν ἐκ τῆς παρελεύσεως προθεσμιῶν τεθεμένων εἰς προσύμφωνα ἢ ὀριστικὰς συμβάσεις ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς παρελεύσεως τούτων ἐπέρχεται εἰδικῶς συνωμολογημένη ἐκπτώσις δικαιώματος ἢ ποινικῆς ρήτηρας. β') αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων κατὰ ἐργολάβων δημοσίων, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων, γ') αἱ ἀπαιτήσεις τῶν λιμενικῶν ταμείων διὰ τὰ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν ἐκτελούμενα ἔργα, δ') αἱ ἀπαιτήσεις κατὰ ἐργολάβων μεταφορᾶς τῆς ἀλληλογραφίας καὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἐν γένει ἀποστολῶν καὶ ε') αἱ πάσης φύσεως ἀπαιτήσεις ἐξ ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων, ὡς καὶ πάντα αἱ ἀπαιτήσεις ἐξ ἀσφαλίσεων τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρημάτων».

Ἄρθρον 3.

Ἡ ὑπὸ τοιχείον στ' ἐξαίρεσις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ Βασιλικῆς Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

(στ') Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποράσεων, δι' ὧν ἐπὶ οἰαδήποτε διαφορᾶς ἐπὶ διακταχῆς ἢ κυριότητος διατάσσεται ἡ ἐγκατάστασις εἰς τὴν νομὴν ἀκινήτων».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1940 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 2610)1940 κλπ.» προστίθεται παράγραφος δευτέρα ἔχουσα ὡς ἐξῆς: «Ἐπὶ πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων ἐφ' ὅσον χρόνον δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκδίκασις ἐνεκα τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀπαγορεύσεως ἀναστέλλεται ἡ πρόδοσις τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς τοῦ ἀξιολογίου τῆς πράξεως».

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ Βασιλικῆς Διατάγματος προστίθενται τὰ ἐξῆς: (ιστ') Αἱ δίκαι αἱ πηγάζουσαι ἐκ τῶν μεταξὺ τῆς ἀνώνυμου ἐλληνικῆς τηλεφωνικῆς ἐταιρείας καὶ τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς σχέσεων ἐκ τοῦ τηλεφωνικοῦ κανονισμοῦ καὶ τῶν μεταξὺ αὐτῶν συμβολαίων, ἐξαίρεται τῶν σχεσίων τῆς ἐταιρείας μετὰ τῶν στρατευθέντων συνδρομητῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἤθελον ζητήσῃ τὴν ὀριστικὴν κατάργησιν τῆς τηλεφωνικῆς συνδέσεως αὐτῶν, ιζ') αἱ ἐπ' ἀνακοπῇ κατὰ προσκλήσεως τοῦ Ταμίου ἀνοιγόμεναι δίκαι καὶ ιη') αἱ δίκαι αἱ πηγάζουσαι ἐκ τῶν ἄρθρων 13 καὶ 26 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1731)1939 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων».

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀρχεται ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ ἐκτείνεται καθ' ὅπαν τὸ Κράτος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις τῇ 6 Φεβρουαρίου 1941.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ΑΛ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου

